

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 10C/170/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223780
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Purgat Martinusová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2014:1512223780.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, sudkyňou JUDr. Alenou Martinusovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody 125 € a nemajetkovej ujmy 344,83 €, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 27.09.2012 domáhal od odporcu náhrady majetkovej škody 125 € a nemajetkovej ujmy v sume 344,83 € z dôvodu, že bol účastníkom exekučného konania, v ktorom ako povinný vystupoval F. V., nar. XX.XX.XXXX, pričom súdny exekútor predložil Okresnému súdu Bratislava V návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, avšak exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 26.11.2010 až dňa 20.01.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 187 dní), čo je možné charakterizovať ako nesprávny úradný postup vzniknutý nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov ako aj vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok a tento postup bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa.

Právnomu zástupcovi navrhovateľa bolo doručené predvolanie na pojednávanie dňa 08.08.2014, avšak na pojednávanie sa nedostavil a svoju neprítomnosť ospravedlnil iba zaslaním mailovej pošty 2 dni pred pojednávaním, v ktorej uviedol, že žiada konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a ústavnej sťažnosti.

Súd dáva do pozornosti, že o tejto ústavnej sťažnosti navrhovateľa bolo rozhodnuté dňa 10.09.2013 a to uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 424/2013-11, ktorým bola ústavná sťažnosť navrhovateľa pre nedostatok právomoci ústavného súdu odmietnutá a teda navrhovateľ už nemôže mať záujem na prerušení konania z tohto dôvodu. Vzhľadom k tomu, že uvedené ospravedlnenie neobsahovalo náležitosti podľa § 119 ods. 2 O.s.p. súd vec prejednal a podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa

s tým, že týmto postupom súdu nebola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred súdom. Okrem toho právny zástupca navrhovateľa musel mať vedomosť o tom, že súd v danej veci už o obsahovo rovnakej žiadosti o prerušenie konania z rovnakého dôvodu rozhodol uznesením zo dňa 29.01.2014, potvrdeným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co 273/2014 zo dňa 16.05.2014. Zároveň súd pojednával aj v neprítomnosti odporcu, keďže jeho zástupca sa ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní a súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že žiada návrh zamietnuť, pričom vzniesol vo veci viaceré námietky týkajúce sa procesného postupu navrhovateľa a okrem toho namietal, že v konaní súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a ani žiadnym predchádzajúcim rozhodnutím nebola konštatovaná existencia prietáhov v konaní s tým, že pokiaľ malo ku škode dôjsť pred dňom 23.04.2009 tak vznáša námietku premlčania uplatneného nároku. Okrem toho namietal samotné vyčíslenie materiálnej škody ako aj nemajetkovej ujmy a keďže nebolo preukázané splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., tak považuje návrh za právne neopodstatnený. Potvrdil, že dňa 23.04.2012 mu od navrhovateľa boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom navrhovateľ bol vyzvaný na doplnenie týchto žiadostí, ale na výzvy nereagoval a žiadosti nedoplnil a teda neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody a z toho dôvodu nárok navrhovateľa nebol ani predbežne prerokovaný.

Súd sa oboznámil s návrhom navrhovateľa, vyjadrením odporcu, so spisovým materiálom Okresného súdu Bratislava V č. k. 37Er/6881/2010 a zistil, že dňa 26.11.2010 bola súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSŤ, s.r.o. proti povinnému F.Í. V., nar. XX.XX.XXXX pre vymoženie 408 € s prísl. spolu s návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 12.08.2010 a exekučným titulom, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava sp. zn. SR 20925/09. Uznesením č. k. 37Er/6881/2010-9 zo dňa 20.01.2011 vydaným sudcom bola žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 26.11.2010 zamietnutá a uznesenie sa stalo právoplatným dňa 18.02.2011. Navrhovateľ vo svojom návrhu preto zavádza súd keď tvrdí, že rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo vydané až dňa 15.02.2011. Rovnako nepreukázal, že danom konaní podával žiadosti o informácie o stave konania ako píše vo svojom návrhu na č. I. 3 a 4, s tým, že o návrhu na udelenie poverenia súd sa dozvedel až dňom jeho podania 26.11.2010, teda v roku 2009 nemohol sa o veci informovať, rovnako ani v mesiacoch 2, 8/2010 ani 23.11.2010 a takéto žiadosti sa v spise 37Er/6881/2010 ani nenachádzajú.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ods. 2 zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa §§ 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.05.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 17.01.2013, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnenej z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle Zákona č. 514/2003 Z. z. nie je dôvodný a preto ho súd zamietol. Samotnému uplatneniu nároku malo predchádzať jeho predbežné prerokovanie s príslušným orgánom teda Ministerstvom spravodlivosti SR a je nesporné, že navrhovateľ dňa 23.04.2012 doručil príslušnému orgánu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody i keď tieto neobsahovali zákonom predpísané náležitosti a navrhovateľ ich na výzvu odporcu nedoplnil, avšak samotné podanie týchto žiadosti a uplynutie lehoty 6 mesiacov na uspokojenie nároku na náhradu škody postačovali k tomu, aby bola splnená zákonná podmienka pre podanie návrhu na súd napriek tomu, že lehota 6 mesiacov uplynula až po začatí súdneho konania.

Odporca vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania proti nároku na náhradu škody vzniknutému pred dňom 23.04.2009, avšak v tomto prípade bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná až dňa 26.11.2010 a rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti bolo doručené právnomu zástupcovi oprávneného dňa 31.01.2011 a preto navrhovateľovi do podania návrhu na súd neuplynula zákonná 3-ročná lehota na uplatnenie jeho nároku na náhradu škody a z toho dôvodu v konaní nebolo možné prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú odporcom.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnom konaní došlo k nesprávnomu úradnému postupu, ktorý mal spočívať v tom, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a okrem toho navrhovateľ namietal vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Pokiaľ ide o poslednú námietku navrhovateľa a to vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, tak podľa názoru súdu tým, že sudca v exekučnom konaní skúmal exekučný titul a výsledkom tohto postupu bolo rozhodnutie, ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k žiadnemu nesprávnomu úradnému postupu ani k porušeniu práv oprávneného, nakoľko exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v

súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie a môže tak urobiť na návrh účastníka ako aj bez návrhu, pričom môže exekučný titul preskúmať aj z hľadiska príslušných hmotnoprávných zákonných ustanovení a nielen z procesného hľadiska (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 499/2010) a preto týmto postupom nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu namietanému v návrhu navrhovateľa.

Ďalším dôvodom namietaného nesprávneho úradného postupu malo byť nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, avšak súd nezistil žiadne porušenie zákona zo strany exekučného súdu a dospel k záveru, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a tým ani k vzniku nároku navrhovateľa na náhradu škody.

Je pravdou, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010 bol súd povinný preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a exekučným titulom a v prípade, ak nezistil rozpor týchto písomností so zákonom, tak do 15 dní od doručenia žiadosti bol povinný písomne poveriť exekútora, aby vykonal exekúciu. Uvedená zákonná 15 dňová lehota však platí iba v prípade, ak skutočne zo strany súdu je vydané poverenie exekútorovi na vykonanie exekúcie, ale v prípade zistenia rozporu žiadosti, návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadna lehota na vydanie zamietajúceho uznesenia nie je ustanovená a preto je možné ďalší postup súdu skúmať iba z hľadiska časovej primeranosti a konania bez zbytočných prieťahov. Uvedený logický výklad ustanovenia § 44 ods. 2 EP vyplýva z toho, že pokiaľ doklady predložené súdnym exekútorom nie sú v rozpore so zákonom, tak by pre exekučný súd nemal byť problém vydať poverenie v lehote 15 dní, avšak pokiaľ súd zistí rozpor predložených písomností a to hlavne exekučného titulu so zákonom, tak zamietajúce rozhodnutie nie je možné vydať v lehote 15 dní, nakoľko samotnému rozhodnutiu predchádza postup súdu, v rámci ktorého zisťuje, či predložené doklady, na základe ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu sú v súlade so Zák. č. 258/2001 Zb., najmä skúma existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v dotknutej úverovej zmluve.

Tento postup bol zistený súdom, kde po predložení exekučného titulu a to rozsudku rozhodcovského súdu dospel sudca k názoru, že je potrebné preskúmať podklady, na základe ktorých bolo rozhodnutie vydané. Keďže ustanovenie § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31.05.2010 obsahuje iba zákonnú lehotu na vydanie poverenia, avšak neobsahuje lehotu na vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia, tak v zmysle § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup súdu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, keďže pre zamietavé rozhodnutie zákon žiadnu lehotu neustanovuje. Z toho dôvodu nebol splnený základný predpoklad, aby súd mohol konštatovať nesprávny úradný postup v exekučnom konaní, nakoľko pre také rozhodnutie, aké bolo vydané v skúmanom exekučnom konaní zákon žiadnu lehotu neustanovuje. Rozdielne názory na výklad ustanovenia § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31.05.2010 ako aj množiace sa exekučné konania na základe rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc s prihliadnutím na potrebu ochrany spotrebiteľov si následne uvedomil aj zákonodarca, pretože od 1.6.2011 bolo zmenené znenie § 44 ods.2 EP tak, že lehota 15 dní neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ pre prípad písomného poverenia exekútora, avšak ďalšie znenie tohto zákonného ustanovenia zostalo nezmenené s tým, že pre vydanie zamietajúceho uznesenia nebola ani po novelizácii stanovená žiadna lehota. Pokiaľ by aj nebolo možné stotožniť sa s názorom súdu pri výklade ust. § 44 ods. 2 EP s tým, že pre vydanie poverenia ako aj pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia by mala platiť 15 dňová lehota, tak v tom prípade je potrebné poukázať na stanovisko Ústavného súdu SR, podľa ktorého samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií nie je možné považovať za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, ale je potrebné skúmať aj objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote (nález ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 471/2012).

Podľa názoru súdu v danej veci existujú objektívne okolnosti, pre ktoré je možné konštatovať, že rozhodnutie súdu v exekučnom konaní bolo vydané v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a to s poukazom na samotný postup súdu vyžadujúci skúmanie podkladov pre vydanie rozhodnutia, pričom je potrebné posudzovať nielen tieto okolnosti, ale z hľadiska objektívneho posúdenia aj to, aký bol v konkrétnom období nápad vecí a počet osôb vybavujúcich tento nápad v rámci exekučného oddelenia na príslušnom súde. Pri skúmaní, či vec bola prejednaná v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov sa preveruje hlavne zložitost' veci, správanie účastníkov konania a postup súdu, pričom v tomto prípade pokiaľ ide o zložitost' veci je možné konštatovať, že nešlo o vec jednoduchú, nakoľko súd musel

skúmať rozpor exekučného titulu so zákonom a to hlavne z dôvodu, že na strane povinného bola fyzická osoba - spotrebiteľ a v rámci tohto skúmania sa súd musel oboznámiť so zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami ako aj dohodou o vyplnení zmenky a až po oboznámení sa s týmito dokladmi mohol vo veci zákonne rozhodnúť. Pred samotným vydaním rozhodnutia súd postupoval účelne, nakoľko sa potreboval oboznámiť s dokladmi, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul a preto tento postup súdu, ktorý bol zakončený rozhodnutím vo veci samej, možno hodnotiť ako efektívny a v súlade so zákonom.

Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí určitého časového úseku (necelých 2 mesiacoch), tak uvedenú dĺžku konania nie je možné pri objektívnom zhodnotení považovať za nesprávny úradný postup z dôvodu nevydania rozhodnutia v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov.

V konaní bolo zistené, že súd rozhodoval o žiadosti o udelenie poverenia podľa § 44 ods. 2 EP v znení účinnom do 31.05.2011, kde už lehota 15 dní neplatila pre exekučné tituly, akým boli rozhodcovské rozsudky a súd o týchto žiadostiach rozhodol v primeranej lehote s poukazom na dôvody vyššie uvedené a preto ani v týchto prípadoch nie je možné konštatovať, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu či už nevydaním rozhodnutí v zákonom ustanovenej lehote alebo bez zbytočných prieťahov.

Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a keďže zo strany navrhovateľa nebolo doložené žiadne iné rozhodnutie, ktoré by konštatovalo prieťahy v konaní tak ako je to už ustanovené v § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013, tak súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu zamietol a keďže základ nároku uplatňovaného navrhovateľom nebol preukázaný, tak súd sa ďalej nemusel zaoberať výškou náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a k tomu, či táto je primeraná.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods. 1 O.s.p., tak že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli a odporca si ani žiadne trovy neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave v písomnom vyhotovení dvojmo.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.z.:

1. rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia podľa osobitného zákona.